

*Minister zonder portefeuille, tevens leider Nederlandse delegatie bij de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties te New York (Luns) aan minister van Buitenlandse Zaken (Beyen), 5 nov. 1954*

Verwezen wordt naar Uw telegram nr. 40.

Sedert ons telegram nr. 38 hadden wij besprekingen met de delegatie van

- a) Engeland;
- b) Frankrijk, België en Luxemburg.

De Engelse delegatie bracht ongeveer dezelfde bezwaren naar voren, als die vermeld in Uw telegram nr. 40. De Franse, Belgische en Luxemburgse delegaties hadden alleen bezwaar tegen de formulering van de laatste alinea van het operationele gedeelte, welke naar de mening dezer delegaties te veel voet gaf aan de gedachte, dat de Algemene Vergadering het recht zou hebben zich te dezer zake uit te spreken. Derhalve gaven zij in overweging een andere formulering te kiezen, welke meer in de richting zou gaan van een met genoegdoening kennismaken van de door de Nederlandse Regering geuite intenties door de Algemene Vergadering. Dit lijkt ons een nuttige suggestie, waaraan door ons gevolg zou kunnen worden gegeven.

Wat betreft de Engelse bezwaren, zijn wij van mening op de voorgrond te mogen stellen, dat de Engelse delegatie glashard is en uitsluitend met haar eigen belangen rekening houdt. Niets is er haar aan gelegen, of wij de Nieuw-Guineezaak verliezen, mits slechts haar eigen Cypruszaak op geen enkele wijze nadelige invloed ondervindt. Aangezien de Engelsen nooit een vinger hebben uitgestoken om ons te helpen, toen wij in moeilijkheden verkeerden, zien wij niet in, dat het onze plicht zou zijn thans ons sterkste argument in de Nieuw-Guineezaak prijs te geven ter wille van (vermeende) Engelse belangen. Wat betreft de Engelse bezwaren, genoemd in Uw telegram, moge daartegenover het volgende worden opgemerkt.

1. Reeds in 1950 en 1952 zijn door de Nederlandse Regering toezeggingen gedaan, die verder gaan dan de verplichtingen onder hoofdstuk XI van het Handvest. Hierop valt, of dit de Engelsen nu past of niet, in ieder geval niet meer terug te komen.
2. Juist het feit, dat dezerzijds nadrukkelijk wordt gesteld, dat de Nederlandse toezegging verder gaat dan de verplichtingen uit het Handvest, heeft ten gevolge, dat die toezegging niet bij wijze van precedent aan anderen kan worden voorgehouden.
3. De resolutie houdt geen enkele toezegging in om over politieke ontwikkelingen in Nieuw-Guinea te rapporteren.
4. Ofschoon toegegeven kan worden, dat de aanvaarding van onze resolutie geen zekerheid biedt, dat de Nieuw-Guineezaak niet in volgende jaren opnieuw ter sprake zal worden gebracht, mag niet vergeten worden, dat aanvaarding van de Indonesische resolutie geen enkele twijfel meer zou overlaten aan dat jaarlijks opnieuw ter sprake brengen.

De aanvaarding van een resolutie, welke het beginsel inhoudt, dat indien een land aanspraak maakt op cessie van grondgebied van een ander land, ook al is het op nog zo ongefundeerde grond, partijen daarover maar moeten onderhandelen, lijkt ons bovendien een veel gevaarlijker precedent in te houden dan dat, hetwelk afgeleid zou kunnen worden uit de dezerzijds voorgestelde resolutie.

5. Gaarne willen wij aannemen, dat het de Engelsen wel niet onwelgevallig zou zijn, dat de Nederlandse delegatie ook dit jaar, evenals vorig jaar, in de positie zou worden gebracht tegenover de Algemene Vergadering te moeten verklaren, dat zij geen gevolg zou geven aan een uitspraak dier Algemene Vergadering. Enerzijds zou Nederland daardoor de kwade Piet worden en anderzijds zou Engeland de mogelijkheid openhouden zich op dit precedent te beroepen.

Bij de besprekingen met de Engelsen is dezerzijds getracht hun argumenten te weerleggen. Evenwel werd de indruk verkregen, dat zij onmiddellijk de demarches te Uwent hebben uitgelokt, uit angst dat hun eigen positie in gevaar zou komen. Derhalve is van verdere besprekingen met de Engelse delegatie alhier geen matiging van het Engelse standpunt te verwachten. Naar dezerzijdse mening behoren wij op bovenuiteengezette gronden niet voor de Engelse bezwaren uit de weg te gaan.

Tenslotte zij nog vermeld, dat de tekst met korte toelichting ook nog ter kennis van de Amerikaanse, Nieuw-Zeelandse, Deense, Canadese en Zuid-Afrikaanse delegaties is gebracht, wier eerste reacties gunstig waren. Dit wordt gevolgd door Australische contacten met deze delegaties.